

Κοτυαίου Διονύσιος: Η Εκκλησία ζει σε ένα διαρκές παρόν

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Με Αρχιερατικό Εσπερινό που διεξήχθη το απόγευμα της Τετάρτης 11 Αυγούστου 2026 συνεχίστηκαν οι λατρευτικές εκδηλώσεις στην Κέρκυρα, στο Ιερό προσκύνημα του Αγίου Σπυρίδωνος, για την ανάμνηση του υπερφυούς θαύματος με το οποίο ο Άγιος έσωσε την Κέρκυρα στις 11 Αυγούστου 1716.

Χοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Κοτυαίου κ. Διονύσιος**, βοηθός του Μητροπολίτου Ιταλίας, ο οποίος μίλησε προς τους πιστούς, επισημαίνοντας ένα δύσκολο ερώτημα για όλους: ο Άγιος Σπυρίδων έζησε πολλούς αιώνες πριν από εμάς και το θαύμα του έγινε 310 χρόνια πριν από σήμερα. Γιατί να μαζευόμαστε

για να θυμηθούμε ένα γεγονός που δεν αναφέρεται στη δική μας ζωή; Γιατί να προσκυνούμε έναν άνθρωπο που έχει φύγει από τον κόσμο, ζητώντας του να μας δώσει κάτι που έχουμε ανάγκη;

Δεν είναι όμως έτσι τα πράγματα. Δεν είμαστε απλοί θεατές ενός γεγονότος, αλλά μετέχουμε σε μια ιστορία που είναι η προσωπική μας ιστορία, ζούμε σε ένα παρόν, που δεν εξαντλείται στα υλικά πράγματα. Είμαστε και πνευματικά όντα. Ο καθένας μας έχει την πίστη του, την οποία έλαβε από τους πατέρες του, που είναι αληθινή, που καλείται να μεταδώσει στις επόμενες γενεές. Η ζωή μας δεν είναι μόνο από αυτόν τον κόσμο.

Η Εκκλησία, ακόμη, δεν είναι ένας οργανισμός που θυμάται παλαιά ιστορικά γεγονότα, αλλά ζει σε ένα διαρκές παρόν, σε ένα διαρκές σήμερα. Σήμερα εορτάζουμε τις εορτές της πίστεως. Ο Άγιος δεν έκανε θαύματα μόνο στο παρελθόν, αλλά κάνει θαύματα κάθε στιγμή. Ο Άγιος είναι η ενθύμηση ενός λαού που προσέρχεται γονατιστός μπροστά του και τον παρακαλεί για κάτι που ο Άγιος κάνει πράξη, σώζει την πόλη, το έθνος, την Ορθοδοξία. Σώζει και όχι έσωσε, διότι τα πάντα γίνονται και είναι παρόν.

Όταν ο Χριστός ανέβηκε στο Θαβώρ οι Απόστολοι Τον άκουσαν να μιλά με τον Μωυσή και τον Ηλία, Τον έβλεπαν να μεταμορφώνεται και να λάμπει και όλα ήταν και παραμένουν παρόν. Ο Άγιος συνεχίζει αυτό το παρόν. Παίρνει τις προσευχές και τα δάκρυά μας και τα πηγαίνει στον Χριστό. Οι Άγιοι είναι φίλοι του Χριστού και όπως ο καθένας μας δύσκολα αρνείται τη χάρη στον φίλο του, έτσι και ο Άγιος παίρνει τις προσευχές και τα αιτήματα των φίλων του, που είμαστε εμείς, και πηγαίνει στον Χριστό. Εκείνος όλα τα κάνει να γίνονται στο τώρα, στο παρόν, και τώρα σώζει και πάντα θα σώζει.

